

Vuga, Barbara: **Zgodba o drevesu.**

Ilustr. Marko Rop

Medvode: Malinc, 2023, 35 str.

| C – B stopnja

| Drevesa | pomoč | Osamljenost | ptice | Medgeneracijski odnosi | sodelovanje | ptičje hišice | ročne spretnosti | skupnostna skrb

Imenitna slikanica za otroke v predšolskem obdobju in 1. triletju OŠ, za družinsko branje, tudi v ustvarjalno spodbudo otrokom in odraslim, je kot nalašč za čas, ko se pripravljamo na praznike. Slikanica vas bo ogrela in morda tudi navdušila, da naredite kaj podobnega tudi vi.

😊 Berimo, ustvarjajmo, družimo se, polepšajmo si življenje!!!

Knjiga je oblikovana v skladu s kriteriji oblikovanja gradiv za bralce z disleksijo, kot vse iz založbe Malinc.

Izčiščeno besedilo in prisrčna ilustracija nam pripovedujeta o drevesu, toda tudi in predvsem o ljudeh! V pričakovanju zime bo staremu drevesu odpadlo vse listje in na robu vasi bo stalo golo in osamljeno. Toda otroka Milo in Vita se domislita, kako ga razveseliti, na pomoč jima priskočita tudi soseda Zala in trgovec Rupert, sčasoma pa ustvarja že večina vaščanov ... Le kaj delajo? V zgodbi je zanimivo tudi to, da bralci – podobno kot preostali vaščani – šele na koncu izvemo, kako so se odločili okrasiti drevo, da ne bo samevalo čez zimo. Izdelali so tudi vabila na razstavo k Zali, kjer jih pričaka veliko različnih ptičjih hišic. Nazadnje gredo vsi skupaj k drevesu, hišice obesijo nanj ... Ljudje pa stojijo pod drevesom, očarani, prijazno ... kar praznično razpoloženi. 😊 In prileti že tudi prva ptičica siničica.

Spodbude za branje:

Z otroki v predbralnem obdobju: Pozorno opazujemo ilustracije in spodbujamo otroke, da pripovedujejo, kaj vse vidijo; skupaj poskušamo ugotoviti zgodbo. Nato jim ob ilustracijah preberemo besedilo.

Samostojni bralci, učenci 1. triletja: Besedilo preberejo že sami. Tudi oni ob ilustracijah pripovedujejo, kaj vse opazijo, kajti na njih je videti mnogo več, kot izvemo v kratkem besedilu. Pogovarjamo se: Kaj sta želela otroka Milo in Vita? Kdo jima je obljubil pomoč? Kaj pa je storil trgovec Rupert, ko so v njegovi trgovini kupili toliko reči? Je bila gospa Roza slabe volje, ker je tokrat prvič sama gledala smučarske skoke na TV? Kaj pa je naredila naslednji dan po nočnem obisku v delavnici? Kako se zgodba konča? Kakšno se nam zdi sodelovanje odraslih in otrok v tej zgodbi?

Še nadaljnje spodbude:

Pogovarjamo se: Kaj ni to bolj zgodba o ljudeh kot pa o drevesu? Pomislimo, kako malo je bilo treba, da so otroci in odrasli sodelovali in se nazadnje vsi družili pod drevesom na koncu vasi? Je to dandanes sploh mogoče?

Zakaj pa ne? Morda je to celo lažje v bloku kot pa na vasi?

Sosednje družine z mlajšimi otroki se lahko dogovorimo, izdelamo ptičje krmilnice in jih obesimo na bližnje drevo. Dogovorimo se za skupno peko piškotov, ki jih potem zavijemo v lične pakete in odnesemo starejšim ljudem, ki živijo sami. Izdelamo različne novoletne voščilnice, s katerimi povabimo na določen dan ob izbrani uri stanovalce na čaj v pritličju bloka (zagotovo je med nami tudi »sosed Zala«, ki bo pripravila topel čaj, in »sosed Rupert«, mi bo z nekaj otroki začel peti »mi se imamo radi! itd. itd.).

Se vam zdi »kr' neki« in »brezveze«? Vsako leto na silvestrovo opolnoči precej ljudi pride na ulice, kjer mečejo petarde. Kaj pa če bi prišli ven in se zbrali ob 4 h popoldne s svojimi otroki, prijazno, prisrčno, malo odštekano? Ena mama bi morda na glas prebrala kratko praznično pravljico?

Zagotovo pa lahko kratko praznično druženje organiziramo v vrtcu in v 1. triletju OŠ: povabimo starše, z otroki pripravimo pesmico ali dve, vzgojiteljica oz. učiteljica prebere pravljico – lahko kar tole *Zgodbo o drevesu* – potem pa se še malo družimo ob ogledu prazničnih slikanic, na koncu pa na listke napišemo in narišemo voščila in jih obesimo na smrečico v prostoru. (Če strežemo piškote in tudi čaj, to naredimo res čisto na koncu.)